

- iii) Vai īslaicīgu reproducēšanas darbību var uzskatīt par “pagaidu” darbību, ja reprodukcija tiek apstrādāta, piemēram, no attēla faila izveidojot teksta failu vai teksta failā meklējot vārdu virknes?
- iv) Vai īslaicīgu reproducēšanas darbību var uzskatīt par “pagaidu” darbību, ja tiek uzglabāta daļa no reprodukcijas, ko veido viens vai vairāki 11 vārdus gari teksta izvilkumi?
- v) Vai īslaicīgu reproducēšanas darbību var uzskatīt par “pagaidu” darbību, ja tiek izdrukāta daļa no reprodukcijas, ko veido viens vai vairāki 11 vārdus gari teksta izvilkumi?
- vi) Vai ir nozīme tam, kurā tehnoloģiskā procesa stadijā notiek īslaicīgās reproducēšanas darbības, lai noteiktu, vai tās veido “tehnoloģiska procesa neatņemamu un būtisku daļu” (skat. Direktīvas 5. panta 1. punktu)?
- vii) Vai īslaicīgas reproducēšanas darbības var būt “tehnoloģiska procesa neatņemama un būtiska daļa”, ja tās sastāv no visu laikraksta rakstu manuālas skenēšanas, kuras gaitā šie raksti no drukātas informācijas tiek pārveidoti par digitālu informāciju?
- viii) Vai īslaicīgas reproducēšanas darbības var būt “tehnoloģiska procesa neatņemama un būtiska daļa”, ja tās sastāv no reprodukcijas daļas, ko veido viens vai vairāki 11 vārdus gari teksta izvilkumi, izdrukāšanas?
- ix) Vai “likumīga izmantošana” (skat. Direktīvas 5. panta 1. punktu) iekļauj kādu izmantošanas veidu, kam nav vajadzīga autortiesību īpašnieka piekrišana?
- x) Vai “likumīga izmantošana” (skat. Direktīvas 5. panta 1. punktu) nozīmē arī to, ka uzņēmums skenē visus laikraksta rakstus, pēc tam iegūto reprodukciju apstrādā, uzglabā un, iespējams, izdrukā šīs reprodukcijas daļu, ko veido viens vai vairāki 11 vārdus gari teksta izvilkumi, lai tos izmantotu uzņēmuma veiktajā kopsavilkumu sagatavošanā, pat ja autortiesību īpašnieks nav devis piekrišanu šīm darbībām?
- xi) Kādi kritēriji ir jāizmanto, lai noskaidrotu, vai reproducēšanas darbībām ir “patstāvīga ekonomiska nozīme” (skat. Direktīvas 5. panta 1. punktu), ja ir izpildīti pārējie šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi?
- xii) Vai izvērtējot, vai darbībām ir “patstāvīga ekonomiska nozīme” (skat. Direktīvas 5. panta 1. punktu), var ņemt vērā produktivitātes uzlabojumus, ko lietotājs gūst, veicot īslaicīgas reproducēšanas darbības?
- xiii) Vai to, ka uzņēmums bez autortiesību īpašnieka piekrišanas skenē visus laikraksta rakstus, pēc tam iegūto reprodukciju apstrādā, uzglabā un, iespējams, izdrukā šīs reprodukcijas daļu, ko veido viens vai vairāki 11 vārdus gari teksta izvilkumi, var pieskaitīt pie “dažiem īpašiem gadījumiem, kas nav pretrunā ar [laikrakstu rakstu] parasto izmantošanu,” un vai var uzskatīt, ka tas “nepamatoti neskar tiesību subjekta likumīgās intereses” (skat. 5. panta 5. punktu)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Apelācija, ko 2008. gada 2. janvārī ierosinājusī/īs U.S. Steel Košice, s.r.o. par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2007. gada 1. oktobra rīkojumu lietā T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o./Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-6/08 P)

(2008/C 64/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: US Steel Košice, s.r.o. (pārstāvji — C. Thomas, Solicitor, E. Vermulst, advocaat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 1. oktobra rīkojumu lietā T-27/07 *U.S. Steel Košice, s.r.o./Komisija*;
- nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai izskatīšanai pēc būtības;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka apelācija balstās uz tiesību kļūdām, kuras Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi, piemērojot principus, kas attiecas uz prasību pieņemamību un Direktīvas 2003/87⁽¹⁾ interpretāciju, kā arī uz to, ka Tiesa ir sagrozījusi apstrīdēto lēmumu.

1. Pirmās instances tiesa nepareizi nav atzinusi, ka ar apstrīdēto lēmumu ir noraidīts Slovērijas valdības plāns piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai noteiktu kvotu skaitu.
2. Pirmās instances tiesa nepareizi nav atzinusi, ka apstrīdētais lēmums nenovēršami rada un pat tieši prasa samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējas kvotas.
3. Pirmās instances tiesa nepareizi nav atzinusi, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procedūra ir līdzīga lēmuma par valsts atbalstu vai lēmuma koncentrācijas kontroli procedūrai;
  - procedūras atbilstoši Direktīvas 2003/87 9. panta 3. punktam galvenie aspekti ir līdzīgi valsts atbalsta vai koncentrāciju kontroles procedūrai;
  - apstrīdētais lēmums patiesībā bija valsts atbalsta attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas kvotām novērtējums.
4. Pirmās instances tiesa kļūdaini noteica "rīcības brīvību" apstrīdētā lēmuma "izpildē".

Īsumā, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka to tieši skar apstrīdētais lēmums, ar kuru ir noraidīts formālais plāns piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai kvotas, ir piespiedu kārtā samazinātas tai piešķirtās kvotas un skaidri prasīts faktiski samazināt šīs kvotas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 275, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Kammarrätten i Stockholm (Zviedrija) 2008. gada 21. janvāra rīkojumu — Migrationsverket/Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian un Maxime Petrosian

(Lieta C-19/08)

(2008/C 64/43)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten i Stockholm

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Migrationsverket

Atbildētāji: Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian, Maxime Petrosian

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Regulas (EK) 343/2003 (Dublinas regula)⁽¹⁾ 20. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 20. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka atbildība par patvēruma pieteikuma izskatīšanu tiek nodota dalībvalstij, kurā pieteikums ir iesniegts, ja pārsūtīšana nav veikta sešu mēnešu laikā pēc tam, kad ir pieņemts pagaidu lēmums apturēt pārsūtīšanu, un neatkarīgi no tā, kad ir pieņemts galīgais lēmums par to, vai ir jāizpilda pārsūtīšana?

⁽¹⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.